

- 2) Onko SEU 2 artiklaa, 6 artiklan 1 ja 3 kohtaa ja 19 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa, yhdessä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan ja SEUT 267 artiklan kanssa, tulkittava siten, että ne estävät kansallisen oikeuden säännösten, kuten ylimmästä tuomioistuimesta 8.12.2017 annetun lain (ustawa z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym; koonnos Dz.U. 2021, järjestysnumero 154) 29 §:n 2 ja 3 momentin, 26 §:n 3 momentin ja 72 §:n 1, 2 ja 3 momentin, soveltamisen siltä osin kuin niissä kielletään virasta erottamista koskevan kurinpidollisen seuraamuksen uhalla Sąd Najwyższya määrittelemästä tai arvioimasta tuomarin nimittämisen pätevyyttä tai hänen siitä seuraavaa oikeuttaan harjoittaa lainkäyttötehtäviä tai suorittamasta näihin perusteisiin perustuvien tuomarin jääväämistä koskevien hakemusten aineellista arviointia, kun kieltoa on perusteltu sillä, että unioni kunnioittaa jäsenvaltioiden perustuslaillista identiteettiä?
- 3) Onko SEU 2 artiklaa ja 4 artiklan 2 ja 3 kohtaa, yhdessä sen 19 artiklan ja SEUT 267 artiklan kanssa, tulkittava siten, että esteenä tuomioistuimen riippumattomuuden ja puolueettomuuden arvioinnille sekä sen tutkimiselle, onko kyseessä unionin oikeudessa tarkoitettu lailla perustettu tuomioistuin, ei voi olla jäsenvaltion perustuslakituomioistuimen (Trybunał Konstytucyjny, Puola) tuomio, jossa Puolan tasavallan ylimmän oikeusasteen tuomioistuimen (Sąd Najwyższy) tuomio on katsottu perustuslain vastaiseksi, ottaen lisäksi huomioon, että Sąd Najwyższyn ratkaisulla oli tarkoitus panna täytäntöön Euroopan unionin tuomioistuimen tuomio, [jonka mukaan] Puolan tasavallan perustuslain ja sovellettavan lainsäädännön (kansallisen oikeuden säännökset) perusteella perustuslakituomioistuimella (Trybunał Konstytucyjny) ei ole toimivaltaa valvoa tuomioistuinratkaisuja, mukaan lukien ylimmästä tuomioistuimesta 8.12.2017 annetun lain (ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym; koonnos Dz.U. 2021, järjestysnumero 154) 83 §:n perusteella annetut ratkaisut, joilla ratkaistaan säännösten tulkintaeroja, ja lisäksi, että Trybunał Konstytucyjny ei nykyisen rakenteensa vuoksi ole ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen (Dz.U. 1993, nro 61, järjestysnumero 284, sellaisena kuin se on muutettuna) 6 artiklan 1 kappaleessa tarkoitettu lailla perustettu tuomioistuin?

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht Berlin (Saksa) on esittänyt 24.10.2022 –
Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajana on M.N.**

(Asia C-670/22)

(2023/C 35/37)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landgericht Berlin

Rikosoikeudenkäynnin asianosainen pääasiassa

M.N.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Direktiivin 2014/41⁽¹⁾ 6 artiklan 1 kohdassa, luettuna yhdessä 2 artiklan c alakohdan kanssa, olevan käsitteen "määräyksen antava viranomainen" tulkinnasta:
- a) Onko tuomarin annettava eurooppalainen tutkintamääräys sellaisten todisteiden hankkimiseksi, jotka ovat jo olemassa täytäntöönpanovaltiossa (tässä tapauksessa Ranska), jos määräyksen antavan valtion (tässä tapauksessa Saksa) lainsäädännön mukaan vastaavassa kansallisessa tapauksessa tuomarin olisi pitänyt määrätä perustana olevasta todisteiden hankkimisesta?
- b) Päteekö tämä toissijaisesti ainakin silloin, kun täytäntöönpanovaltio on pannut perustana olevan toimenpiteen täytäntöön määräyksen antaneen valtion alueella tarkoituksenaan toimittaa kerätyt tiedot myöhemmin määräyksen antaneen valtion sellaisille tutkintaviranomaisille, jotka ovat kiinnostuneita kyseisistä tiedoista syytteen nostamista varten?

- c) Onko tuomarin (tai riippumattoman elimen, joka ei osallistu rikostutkintaan) annettava todisteiden hankkimista koskeva eurooppalainen tutkintamääräys – määräyksen antavan valtion kansallisista toimivaltasäännöistä riippumatta – aina silloin, kun kyseinen toimenpide merkitsee vakavaa puuttumista keskeisiin perusoikeuksiin?

2) Direktiivin 2014/41 6 artiklan 1 kohdan a alakohdan tulkinnasta:

- a) Onko direktiivin 2014/41 6 artiklan 1 kohdan a alakohta esteenä sellaiselle eurooppalaiselle tutkintamääräykselle, joka koskee täytäntöönpanovaltiossa (Ranska) jo käytettävissä olevien telekuuntelutietojen – erityisesti paikka- ja liikennetietojen sekä viestinnän sisältöjä koskevien tallenteiden – toimittamista, kun täytäntöönpanovaltion suorittama telekuuntelu koski kaikkia käyttäjiä, joilla oli viestintäpalvelun liittymä, eurooppalaisella tutkintamääräyksellä pyydetään toimittamaan kaikkien määräyksen antavan valtion alueella käytettyjen liittymien tiedot, eikä telekuuntelutoimenpiteen määrittämisen ja suorittamisen tai eurooppalaisen tutkintamääräyksen antamisen yhteydessä ollut konkreettisia viitteitä siitä, että kyseiset yksittäiset käyttäjät olisivat tehneet vakavia rikoksia?
- b) Onko direktiivin 2014/41 6 artiklan 1 kohdan a alakohta esteenä tällaiselle eurooppalaiselle tutkintamääräykselle silloin, kun täytäntöönpanovaltion viranomaiset eivät voi varmistaa telekuuntelutoimenpiteellä hankittujen tietojen eheyttä laajan salassapitovelvollisuuden vuoksi?

3) Direktiivin 2014/41 6 artiklan 1 kohdan b alakohdan tulkinnasta:

- a) Onko direktiivin 2014/41 6 artiklan 1 kohdan b alakohta esteenä sellaiselle eurooppalaiselle tutkintamääräykselle, joka koskee täytäntöönpanovaltiossa (Ranska) jo olemassa olevien televiestintätietojen toimittamista, kun tietojen keräämisen perustana oleva täytäntöönpanovaltion telekuuntelutoimenpide olisi määräyksen antavan valtion (Saksa) lainsäädännön mukaan ollut kielletty vastaavassa kansallisessa tapauksessa?
- b) Toissijaisesti: Päteekö tämä joka tapauksessa silloin, kun täytäntöönpanovaltio on suorittanut telekuuntelun määräyksen antavan valtion alueella ja sen edun mukaisesti?

4) Direktiivin 2014/41 31 artiklan 1 ja 3 kohdan tulkinnasta:

- a) Onko toimenpiteessä, johon liittyy päätelaitteisiin soluttautuminen internetpohjaisen viestintäpalvelun liikenne-, paikka- ja viestintätietojen saamiseksi, kyse direktiivin 2014/41/EU 31 artiklassa tarkoitettusta telekuuntelusta?
- b) Onko direktiivin 2014/41/EU 31 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu ilmoitus toimitettava aina tuomarille, tai onko näin ainakin silloin, kun kuuntelua suorittavan jäsenvaltion (Ranska) harkitsemasta toimenpiteestä voisi ilmoituksen vastaanottaneen valtion (Saksa) lainsäädännön mukaan vastaavassa kansallisessa tapauksessa määrätä vain tuomari?
- c) Siltä osin kuin direktiivin 2014/41/EU 31 artikla koskee myös yksittäisten kyseessä olevien televiestinnän käyttäjien suojelua, ulottuuko se myös tietojen käyttämiseen syytteen nostamiseksi ilmoituksen vastaanottaneessa valtiossa (Saksa), ja jos näin on, vastaako tämä tavoite lisätavoitetta, joka koskee ilmoituksen vastaanottaneen jäsenvaltion täysivaltaisuuden suojelua?

5) Oikeudelliset seuraukset unionin oikeuden vastaisesta todisteiden hankkimisesta:

- a) Jos todisteet on hankittu unionin oikeuden vastaisella eurooppalaisella tutkintamääräyksellä, voiko unionin oikeuden tehokkuusperiaatteesta seurata suoraan todisteiden hyödyntämiskielto?
- b) Jos todisteet on hankittu unionin oikeuden vastaisella eurooppalaisella tutkintamääräyksellä, johtaako unionin oikeuden tehokkuusperiaate todisteiden hyödyntämiskieltoon silloin, kun toimenpidettä, joka on todisteiden hankkimisen perustana täytäntöönpanovaltiossa, ei olisi saatu määrätä vastaavassa kansallisessa tapauksessa määräyksen antaneessa valtiossa ja jos tällaisella lainvastaisella kansallisella toimenpiteellä hankittuja todisteita ei olisi voitu hyödyntää määräyksen antaneen valtion lainsäädännön mukaan?

- c) Onko unionin oikeuden ja erityisesti tehokkuusperiaatteen vastaista se, että todisteiden, joiden hankkiminen oli unionin oikeuden vastaista nimenomaan rikosepäilyn puuttumisen vuoksi, hyödyntäminen rikosoikeudellisessa menettelyssä oikeutetaan intressivertailun puitteissa niiden rikosten vakavuudella, jotka ovat tulleet ensimmäistä kertaa tietoon todisteita arvioitaessa?
- d) Toissijaisesti: Seuraako unionin oikeudesta ja erityisesti tehokkuusperiaatteesta, että unionin oikeuden rikkomiset silloin, kun todisteita hankitaan kansallisen rikosoikeudellisen menettelyn yhteydessä, eivät voi jäädä täysin vaille seurauksia, vaikka kyse olisi vakavista rikoksista, ja että ne näin ollen on otettava huomioon syytetyn hyväksi ainakin todisteita arvioitaessa tai rangaistusta määritettäessä?

(¹) Rikosasioita koskevasta eurooppalaisesta tutkintamääräyksestä 3.4.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EUVL 2014, L 130, s. 1).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sąd Rejonowy Katowice – Wschód w Katowicach (Puola) on esittänyt
2.11.2022 – Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowo – Usługowe A. v. P. S.A.**

(Asia C-677/22)

(2023/C 35/38)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Sąd Rejonowy Katowice – Wschód w Katowicach

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowo – Usługowe A.

Vastaaja: P. S.A.

Ennakkoratkaisukysymys

Onko kaupallisissa toimissa tapahtuvien maksuviivästysten torjumisesta 16.2.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/7/EU (¹) (uudelleenlaadittu) 3 artiklan 5 kohtaa tulkittava siten, että se, että elinkeino-ohjaintajaj nimenomaisesti sopivat 60 päivää ylittävistä maksuajasta, voi koskea ainoastaan sopimuksia, joiden ehtoja ei ole laatinut ainoastaan yksi sopimuspuoli?

(¹) EUVL 2011, L. 48, s. 1.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sąd Rejonowy dla Krakowa – Podgórze w Krakowie (Puola) on
esittänyt 3.11.2022 – Profi Credit Polska S.A. v. G.N.**

(Asia C-678/22)

(2023/C 35/39)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Sąd Rejonowy dla Krakowa – Podgórze w Krakowie

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Profi Credit Polska S.A.

Vastaaja: G.N.